

Секція: Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка.

Карлова О.А.

*Проф. д-р екон. наук,
професор кафедри менеджменту і адміністрування,
Харківського національного університету
міського господарства іменні О.М. Бекетова, Україна*

ЯКІСТЬ МІСЬКИХ ПОСЛУГ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

Питання якості функціонування складових інфраструктури міст визначені Законами України „Про житлово-комунальні послуги”, „Про державні соціальні стандарти і державні соціальні гарантії”, „Про впорядкування міст”, „Про благоустрій населених пунктів”, освітлюють окремі аспекти цієї проблеми і потребують поглиблених досліджень. Практика управління показала, що на сучасному етапі питання якості послуг має два аспекти – технологічний та організаційно-економічний. Міста України, незалежно від розміру території та кількості населення, в останні десятиріччя мають недостатньо матеріальних і фінансових ресурсів, висококваліфікованих кадрів місцевого самоуправління.

Метою роботи є дослідження потреби в критичному аналізові та осмисленні ситуації, що сформувалася в містах з точки зору якості надання послуг.

Міста України є осередками економічного розвитку країни, в них забезпечується стабільність природно-ресурсного балансу, соціально-економічного середовища. Концепції розвитку міст в умовах соціально-орієнтованої економіки вимагають удосконалення системи управління, що є певною науковою та практичною проблемою. Міський спосіб життя, як елемент суспільно-економічної формації на різних етапах суспільного прогресу має свої особливості. Як визначено в «Стратегії розвитку України у період до 2020 року», у забезпеченні прогресивного економічного зростання виняткову роль відіграють саме міста, як основа для подальшого розвитку продуктивних сил, концентрації виробництва і населення, які вимагають постійної зміни всіх сфер людського життя[3].

Необхідність удосконалення якості міських послуг в сучасних умовах викликана об'єктивними обставинами. Вирішення цієї наукової проблеми здійснюється на основі системного підходу і полягає у створенні цілісної, відкритої, організованої, адаптивної господарської інфраструктури міста, яка включає комплекс економічних і соціальних складових системи життєзабезпечення, що охоплюють всі стадії надання послуг. Можливість побудови такої системи у вигляді неадаптивної структури, яка включає постійні та змінні складові, що приймаються як наукова гіпотеза, дозволяє виділити й оптимізувати ключові ланки, планові та нормативні показники проектної документації, що закладаються і забезпечують їх комплексне ефективне рішення з контролю якості[1, с. 211].

Якість послуг житлово-комунального господарства міста залежить від працівників та їх кваліфікації набагато більше, ніж від фінансових коштів, якими можуть бути наділені дані структури. Тому процес підготовки і навчання фахівців для праці в цій системі представляється як засіб реалізації міського проекту, що дозволяє вирішити проблем якості послуг. Брак кадрів та їх низька кваліфікація обумовлює необхідність здійснення їх перекваліфікації та підвищення класифікації. Таким чином варто відзначити, що важливим практичним результатом вирішення науково-прикладної проблеми послуг є розробка функціонуючої інфраструктури міста з переліченими вище якостями, та її впровадження в практику формування сучасних містоутворюючих елементів.

Для українських міст характерні сьогодні загострення соціальних проблем і особливо негативних тенденцій у способі життя городян, ускладнення екологічної ситуації. Реалізація основних установок економічної стратегії та соціальної політики розвитку держави потребує радикального перегляду відношення до міст як відкритих соціальних організмів, закони існування яких автономні від соціальних інститутів. Найважливіше коло проблем у структурі моделі державного регулювання розвитку великих міст

належить до вибору регіональної і муніципальної політики та її інтеграції в єдину політику.

Програмно-цільовий метод господарського й територіального управління слугує одним із важливих засобів активного впливу держави на соціально-економічний розвиток міст, дозволяючи успішно вирішувати як поточні, так і стратегічні задачі якості функціонування складових інфраструктури. Проблеми, що стоять перед інфраструктурою міст України, зокрема у прагненні забезпечити якість послуг систем життєзабезпечення, дуже складні[2, с.63-69].

З урахуванням специфіки сформованої ситуації, необхідно досліджувати низку проблем, що стоять перед сучасними містами. Тому немає сенсу вважати отримані висновки остаточними. Разом із тим, представлені результати корисні для продовження наукових досліджень якості функціонування складових інфраструктури міст України.

Література:

1. Карлова О.А. Соціально-економічні складові функціонування міського комплексу (теорія і практика): [монографія] / О.А.Карлова. – Харків: Видавництво „Мадрид”, 2011. – 452 с.
2. Карлова О.А. Системне управління та пропорційний розвиток інфраструктури міст України/ Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут". Зб. наукових праць. Тематичний випуск: Технічний прогрес і ефективність виробництва. - Харків: НТУ "ХПІ". – 2013.– №45(1018). с.63-69.
3. Стратегія розвитку України у період до 2020 року: Проект [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.me.gov.ua/file/link/130099/file/Strat_02_03_09.rar